

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง เศรษฐีเกิดเป็นลูกขอทาน
โดย พระราชสุทธินิพนธ์มงคล



วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตรมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ



เศรษฐีเกิดเป็นลูกขอทาน พระราชสุทธินาถมงคล

กีดังได้ยัณนา เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นเป็นเวลา ๓๐ กว่าปีแล้ว ตั้งแต่อาตมาอยู่วัดพรหมบุรีนั้น มีเศรษฐีบ้านหนึ่ง สองสามีภรรยา มีลูก ๕ คน มีนา ๓,๐๐๐ กว่าไร่ มีข้าวของเยอะ สอนลูกน้องสอนลูกหลานว่า ขอทานมาอย่าให้มันนะ ตาดี หูดี เท้าดี มือดี อย่าไปให้มันกิน

บาตรก็ไม่อยากใส่ ชี้นิ้ว ชี้นิ้ว ชี้นิ้ว สอนลูกสอนหลานตลอดมาว่า อย่าไปให้มันกินนะ อย่าไปใส่บาตรมัน เสียเงินเสียทอง เสียข้าวเสียของเสียเวลาเหลือเกิน

เราประกอบอาชีพการงานก็เหลือกินเหลือใช้ ไม่ต้องไปทำบุญไม่ต้องไปทำทาน สอนลูกอย่างนี้ตลอดมา ถ้าขอทานเข้าบ้านไล่ให้ไปหาเสียเวลาเสียเวลา

ขอทานเข้าตามตรอกออกตามประตู ก็บอกว่า บ้านนี้ไม่ทำบุญ ไล่พระไปเลย ทำนองนี้เป็นต้น เดียวนี้ยังมีตระกูลหลานอยู่ เล่าให้โยมฟังเป็นเรื่องจริงจำใจกำหนดจดจำไว้ ชี้นิ้วอำนาจโลภะ ต้องเป็นเปรตแน่นอน ขอทานมากไล่พระมาบิณฑบาตก็ไม่สนใจ ไม่อยากจะใส่บาตรแต่ประการใด

และสอนลูกทุกวัน อย่าไปทำบุญ อย่าไปทำทาน ขอทานมาไล่ให้มันไป พวกชี้เกียจหากิน ชี้เกียจประกอบอาชีพการงาน ในเวลาถัดมา เศรษฐีบ้านนั้นก็แบ่งสมบัติให้ลูกไปทั้ง ๕ คน และยังมีทรัพย์สมบัติไว้อีกมากมายที่โลกยายมอญ เลยวัดมะปรางไป (อยู่ทางทิศตะวันออกของวัดอัมพวัน)

ฝั่งไว้หลังบ้านเขา มีทั้งเงินกลม เงินบาท ทองเถี่ยวมากมาย ต่อมาทั้งพ่อทั้งแม่ตาย แม่ตายก่อน ตายแล้วไม่ทราบว่าเป็นเกิดที่ไหน แต่เศรษฐีที่เป็นพ่อไปเกิดเป็นลูกขอทาน เป็นลูกขอทานตัวเล็ก ๆ ถูกลูกไปขอขานที่บ้านนั้นเรื่อยไป

ลูกขอทานอยู่ที่บ้านห้วยแสง ก็เดินมาขอทาน **เข้าไปในบ้านของตัวเอง เกิดรำลึกชาติได้** เนื่องจากมาขอ ลูกก็ไล่ให้ ขับไล่สุนัขไล่กัดออกจากบ้านไป นั่นแหละเกลียดขอทานเลยไปเกิดเป็นลูกขอทาน ลูกขอทานก็ขอทานไปทั่ว ๆ ไป มากับพ่อแม่ขอทาน ตอนนั้นเป็นเด็กอายุประมาณ ๑๔ ขวบ เมื่อรำลึกชาติได้ จึงได้บอกกับลูกเศรษฐีไว้ว่า

“เราได้ฟังทรัพย์สมบัติไว้ที่โลกยายมอญ ขอให้เจ้าไปขุด บ้านนี้เขาก็ไม่เชื่อว่า พ่อเขาจะไปเกิดเป็นลูกขอทาน ในที่สุด **เมื่อขุดก็ได้ทรัพย์สมบัติตามนั้น** อาตมายังขอเขามาเมื่อตอนที่ยังไม่ได้บวช เอามาไว้เป็นตัวอย่าง นี่แหละญาติโยมทั้งหลายเอ๋ย เป็นตัวอย่างได้ดีมาก สอนลูกไม่ให้ทำทาน ฟังทรัพย์สมบัติไว้ เลยตัวเองตายไปเกิดเป็นลูกขอทาน เมื่อขุดทรัพย์สมบัติได้ เขาก็ให้ทานโดยที่บอกทรัพย์ให้เขา และ **ตัวเองก็ต้องไปขอทานจนกระทั่งตายข้างทางเดิน** ไปเป็นลมตายที่บางขาม เลยวัดไร่ไปหน่อย นี่เหตุการณ์เกิดขึ้นตอนที่อาตมายังไม่ได้บวช

นี่เล่าให้โยมฟัง เล่าต่อให้ลูกหลานฟังมาหลายรายแล้ว อย่าลืมนะ ยังมีอยู่ที่ตายเป็นลูกขอทานกันต่อไป มีทรัพย์สิ้นเงินทองมากมายกองฝังไว้ แต่แล้วก็ต้องตายไปเกิดเป็นลูกขอทาน และขอทานจนกระทั่งตายข้างถนน ทรัพย์สิ้นเงินทองไม่ได้เลย นานาใจ อาตมาเป็นผู้รู้ เพราะหาบของไปขายที่บางขาม เคยไปขอเขามา เอามาดูตัวอย่าง เดียวนี้ยังอยู่ด้วย เดียวนี้โลกยายมอญ โลกกระหรี่ที่เขาฟังทรัพย์ไว้ กลายเป็นถนนหนทางไปหมดแล้ว

อันนี้มีเหตุผลหลายประการ **อำนาจโทษ** ไม่พอใจคนไหน คนนี้ **ตายขณะนั้นลงนรกไปเลย** ทำบุญทอดกฐินก็ใคร่หมกช่วยไม่ได้ สร้างศาลาไว้ก็หลัง ตั้งใจจะเป็นพระอินทร์ ตั้งใจจะเป็นเอกอัครมเหสีของจักรินเทวราช ยกขอฟ้าหน้าบ้าน ก็ต้องลงนรกไป ผิดหวังแน่นอน ด้วยอำนาจโทษ

อำนาจโทษ ตายไปคิดว่าจะเป็นบัณฑิต จะได้ปริญญาโทเอก กลับไปเป็น**สัตว์เดรัจฉาน** หาสติปัญญาไม่ได้ ตายจากสัตว์เดรัจฉานมาเป็นมนุษย์ เรียนหนังสือก็ไม่ได้ ได้อย่างดีก็แค่ป.๔ อย่างนั้นนะ อย่าทำอารมณ์อย่างนั้นเลย แก้ปัญหาปัจจุบันเสียให้ได้ ทันทีที่ ไม่รอรีแต่ประการใด



อาตมาขอสรปายตนนะ วิธีปฏิบัติขอแก้ปัญหาปัจจุบันให้ได้ สมความปรารถนา และญาติโยมเอ๋ย ขอทานเข้าบ้านอย่าได้
อย่างหมุหมานะ ถ้าไม่ทำก็นิ่งมันซะ ถ้าจะทำก็ทำไป

ขอสรปรายการไว้เพียงเท่านี้ ขออนุโมทนาสาธุการ ขอบญกตลที่ท่านทั้งหลาย ได้บำเพ็ญมาแล้วทุกประการ จะมีแต่
ความสุขความเจริญ และตัดกิเลสตัณหาทั้งหลายโดยตั้งใจกำหนด ใช้สติปัญญายับยั้ง สามารถขจัดปัญหา แก่ความชั่วออกจากตัว
ได้ และเดินทางกันต่อไป ข้ามฝั่งฟากถึงพระนิพพานโดยทั่วหน้ากัน ณ โอกาสบัดนี้เทอญ

.....